

10. april 2006

Undervisningsminister Bertel Haarders skriftlige svar til medlem af Folketinget Martin Henriksen (DF) på spørgsmål af 31. marts 2006 (nr. S 3706)

”Kan ministeren oplyse, hvor mange kommuner der tilbyder modersmålsundervisning, og samtidig oplyse de totale omkostninger på landsplan, og pr. kommune, der har modersmålsundervisning, og giver de nye oplysninger fra Amternes og Kommunernes Forskningsinstitut regeringen grund til at overveje et centralt forbud mod modersmålsundervisning?”

Svar:

Modersmålsundervisning tilbydes i medfør folkeskolelovens § 5 stk. 7, hvoraf det fremgår, at ”Undervisningsministeren fastsætter regler om undervisning i dansk som andetsprog til tosprogede børn og om modersmålsundervisning af børn fra medlemsstater i Den Europæiske Union, fra lande, som er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, samt Færøerne og Grønland”.

De nærmere regler om modersmålsundervisning fremgår af bekendtgørelse nr. 618 af 22. juli 2002. Bekendtgørelsen finder anvendelse for undervisningspligtige børn, som forsørges af en i Danmark boddende person, der er statsborger i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union eller i en stat, der er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejde. Herunder finder bekendtgørelsen anvendelse for undervisningspligtige børn, i hvis hjem færøsk eller grønlandsk benyttes som talesprog.

Efter lokal beslutning kan kommunen beslutte at tilbyde modersmålsundervisning som fritidsundervisning, jf. folkeskolelovens § 3, stk. 3. Efter denne bestemmelse er det muligt at tilbyde modersmålsundervisning til tosprogede børn fra andre lande end EU- og EØS-lande, Færøerne og Grønland.

Jeg kan oplyse, at jeg ikke ligger inde med oplysninger om, hvor mange kommuner, der tilbyder modersmålsundervisning efter henholdsvis folkeskolelovens § 5, stk. 7 og § 3, stk. 3.

De nye oplysninger fra Amternes og Kommunernes Forskningsinstitut giver mig ikke anledning til at overveje ændringer på området.

Bertel Haarder